

La Fassina

Els Hostalets de Pierola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Riera de Claret
Emplaçament A uns pocs metres de la riera de Claret
Alçada: 220 m

Coordenades:

Latitud: 41.51537
Longitud: 1.80863
UTM Est (X): 400588
UTM Nord (Y): 4596656

Classificació

Número de fitxa 08162 - 104
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Edifici abandonat que està sent envaït per la vegetació.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08161A01300016
Autoria de la fitxa Natàlia Salazar Ortiz/Jordina Sales Carbonell
Data de registre de la fitxa: dg., 05/04/2009 - 02:00

Descripció

Edifici destinat a l'elaboració d'aiguarent format per un sol cos rectangular, fet de mamposteria i tàpia. Té poques obertures i molt petites. Els maons de la mamposteria presenten com a peculiaritat que estan col·locats drets, i no plans com sol ser habitual en construcció; tal volta aquesta tècnica fou utilitzada per economitzar en materials i temps durant la construcció de l'edifici. La seva ubicació al costat d'un curs fluvial ve justificada per la gran necessitat d'aigua que tenien aquests petits centres rurals productors d'aiguarent. Aquesta fassina encara ara està rodejada de vinyes, com ho deuria estar en els temps que estigué en funcionament.

Història

El primer impuls per a l'especialització vitivinícola del Penedès (zona geogràfica de la que els Hostalets forma part) va ser la demanda d'aiguarent que es va produir al segle XVII per abastir els mercats del nord d'Europa. L'expansió de la vinya lligada a l'exportació d'aiguarent al nord d'Europa al segle XVII va associada a un gran canvi climàtic. França era la principal productora i exportadora d'aiguarents en el segle XVII, però durant llargs períodes va estar en guerra amb Gran Bretanya i Holanda, el que va motivar el bloqueig de les seves exportacions. Als ports i platges de la costa catalana van començar a arribar comerciants anglesos i holandesos que no podien accedir als ports francesos, en demanda d'aiguarents per vendre als ports del nord. El cicle de l'aiguarent al Penedès es va perllongar durant el segle XVIII, en el qual es van obrir també els mercats d'Amèrica, comprenent un període de quasi dos cents anys de durada. Durant aquest llarg període la major part de la producció vitivinícola del Penedès es va destil·lar per ser destinada a l'exportació. En pràcticament tots els pobles de les comarques penedesenques hi havia com a mínim una fassina o oficina (fàbrica) d'aiguarent. Els dos centres més importants eren les ciutats de Vilanova i Vilafranca amb una desena de fassines cadascuna. Si l'especialització en aiguarents va ser induïda en part per canvis en la política internacional que afectaren el comerç europeu, uns altres canvis polítics van ser l'origen del canvi d'especialització de l'aiguarent al vi: dificultats en el comerç internacional a causa de les guerres, aparició de destil·lats a partir de productes alternatius al països nòrdics, increment de la demanda de vi per part de les colònies americanes, etc. Les estadístiques mostren com la substitució dels aiguarents pel vi en les exportacions va ser molt ràpida, ja que al 1833-35 per cada càrrega d'aiguarent embarcada als ports i platges del litoral penedesenc n'embarcaven 8 de vi. Per tant, l'abandonament de les fassines va començar a ser un fet a partir d'aquest moment.

Bibliografia

EGIPP (2004): Atlas del paisatge de la vinya. El paisatge vitivinícola del Penedès. Formulació i elaboració de materials de base, Equip de Gestió i Projectes de Paisatge de la Universitat Autònoma de Barcelona.

